

Quan fou oberta aquesta Aresta Brucs tot i la seva modesta longitud, es tractava d'una via de compromís, amb un sol pitó a la segona tirada, que poc a poc es va anar omplint de reblons a mida que cordades més porugues anaven tenint la necessitat de sentir-se segurs. Fa poc ha estat re-equipada, i des de la bona fe, s'han substituït aquests reblons per parabolts canviant definitivament l'essència i el caràcter d'aquesta petita via; sens dubte ara és una altra via, que res té a veure amb aquella línia agosarada que van traçar els seus aperturistes.

• Via: Aresta Brucs

• Zona: Montserrat – Agulles

Dificultat: V (D)
Dificultat obligada: V
Llargària: 60 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Equipada amb parabolts

• Material: 5 cintes exprés

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Després de deixar el cotxe a Can Massana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quan metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta. Aquest corriol porta fins al Pas de la Portella. Un cop passem la Portella prenem el corriol a mà esquerra. Seguim les marques vermelles fins que trobem unes cordes fixes. Un cop superades seguim pujant fins arribar al peu de la via.

L1(III)

Tirada de tràmit per arribar a la primera reunió, que es troba en un llavi característic. En aquesta tirada si anem molt a l'esquerra trobarem un espit que ens permet assegurar-nos. 20 metres, tirada neta.

L2(V)

Sortim de la reunió cap amunt per una placa vertical. Tot just sortir trobem un parabolt. Uns metres més amunt en trobem un altre. Un cop passat aquest punt la placa es tomba i queda un llarg de quart. Anem trobant alguna assegurança pel camí. La segona reunió es fa en un arbre que hi ha al capdamunt de l'agulla. És interessant portar alguna baga llarga per muntar la reunió. 40 metres, 5 parabolts.

Descens:

Un ràpel de 50 metres per la mateixa via.

El que més m'ha agradat:

- Primers metres del segon llarg preciosos, de finura.
- Molt ràpida, combinable amb altres vies properes.

El que no m'ha agradat tant:

• Tot i que està fet amb tota la bona intenció del món el re-equipament que ha sofert la via, al meu parer, és del tot desencertat. S'han substituït les peces velles per noves, sense informarse si aquestes eren originals o afegides posteriorment. El resultat és una via que ha perdut definitivament l'essència de quan es va obrir: una via exposada i de compromís alt...